

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 17.12.1968, sp. zn. 11 Tz 92/68, ECLI:CZ:NS:1968:11.TZ.92.1968.1

Číslo: 23/1969

Právní věta: K podmínkám, za nichž lze ve prospěch obviněného podat návrh na obnovu řízení, i když řízení skončilo pravomocným zprošťujícím výrokem o vině.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 17.12.1968

Spisová značka: 11 Tz 92/68

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Obnova řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 226

§ 278

§ 280

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23/1969 sb. rozh.

K podmínkám, za nichž lze ve prospěch obviněného podat návrh na obnovu řízení, i když řízení skončilo pravomocným zprošťujícím výrokem o vině.

(Rozsudek Nejvyššího soudu z 27. prosince 1968, [11 Tz 92/68](#).)

Nejvyšší soud zrušil pro porušení zákona v ustanoveních § 148 odst. 1 písm. c), § 283 písm. b) tr. ř. usnesení městského soudu v Praze z 26. září 1967 sp. zn. 2 To 398/68, jímž byla zamítnuta stížnost R. T. proti usnesení obvodního soudu, kterým byl zamítnut návrh na obnovu.

Z odůvodnění:

Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením z 1. září 1967 sp. zn. 2 Nt 151/67 zamítl podle § 283 písm. b) tr. ř. návrh R. T. na povolení obnovy trestního řízení, které proti ní bylo vedeno u bývalého mimořádného lidového soudu v Praze a po povolení obnovy u bývalého lidového soudu trestního v Praze skončilo rozsudkem z 13. července 1955 sp. zn. 3 T 411/55. Tímto rozsudkem byla R. T. podle § 162 písm. c) tr. ř. z r. 1950 zproštěna obžaloby pro trestný čin vojenské zrahy podle § 6 odst. 1 zák. č. 50/23 Sb., které se měla dopustit tím, že společně se svým manželem v roce 1941 udala na

gestapu občana O proto, že je komunistou a legionářem.

Městský soud v Praze usnesením z 26. září 1967 sp. zn. 2 To 398/67 stížnost R. T. podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.

Proti tomuto usnesení městského soudu podal předseda Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona. Vytýká v ní nesprávnost právního názoru, že zprošťující rozsudek je rozhodnutí, ohledně něhož není obnova ve prospěch obviněného přípustná.

Nejvyšší soud přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo a zjistil, že stížnost pro porušení zákona je důvodná.

Městský soud v odůvodnění svého usnesení uvedl, že obvodní soud postupoval správně, když návrh R. T. zamítl proto, že směřoval jen proti rozhodnutí, ohledně něhož není obnova přípustná. Uvedl dále, že o vině R. T. bylo rozhodnuto již rozsudkem býv. lidového soudu trestního, a to tím, že byla obžaloby zproštěna. Jestliže nebyla tehdy spokojena s rozsudkem a důvody zproštění, mohla podal odvolání. Odůvodňovat jiné rozhodnutí o vině by mohly pouze takové nové skutečnosti nebo důkazy, které by mohly odůvodňovat místo odsuzujícího rozsudku rozsudek zprošťující, a to ať z části nebo zcela a naopak, nebo místo odsouzení pro trestný čin, na který bylo uznáno, přivodit odsouzení pro jiný trestný čin ať přísněji nebo mírněji trestný a konečně stíhání jen pro obvinění nebo přestupek nebo místo odsuzujícího rozsudku přivodit zastavení trestního stíhání.

Tyto závěry městského soudu neodpovídají zákonu. Předně nelze v tomto řízení vůbec poukazovat na to, že když navrhovatelka nebyla spokojena s rozsudkem, mohla podat odvolání. Městský soud tu přehlédl, že R. T. ve svém návrhu na obnovu řízení uvádí, že v době rozhodování soudu neměla možnost prokázat, že měla být zproštěna proto, že k trestnému činu, pro který byla žalovaná, nedošlo, a navrhuje provést důkazy o svém tvrzení. Také závěr městského soudu, že proti zprošťujícímu rozsudku není obnova řízení ve prospěch obviněného přípustná, není správný. Podle § 122 odst. 2 tr. ř. musí být ve výroku zprošťujícího rozsudku uvedeno, o který z důvodů uvedených v § 226 tr. ř. se zproštění obžaloby opírá. V ustanovení § 226 tr. ř. i v § 162 dříve platného trestního řádu jsou uvedeny různé důvody, pro které soud zproští obžalovaného. Nelze vyloučit, že po právní moci zprošťujícího rozsudku mohou vyjít najevo nové skutečnosti nebo důkazy, podle nichž by byl na místě pro obviněného příznivější důvod pro zproštění, než jaký byl uveden v rozsudku. Jestliže není vyloučeno, aby obviněný podal odvolání proti zprošťujícímu rozsudku a domáhal se, aby byl zproštěn z jiného pro něj příznivějšího důvodu, není důvodu, aby tomu tak nebylo při použití mimořádného opravného prostředku, jako je obnova řízení, když to samo ustanovení § 278 odst. 1 tr. ř. nevylučuje. Při tom je třeba vycházet z toho, že i zprošťující výrok je výrokem o vině, který má několik stupňů více nebo méně obviněnému příznivých. Je rozdíl mezi výrokem, kterým je vysloveno, že není prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán a výrokem, kterým je vysloveno, že tento skutek není trestným činem apod.

Jestliže tedy městský soud zamítl stížnost R. T. proti usnesení obvodního soudu pro Prahu 1, porušil zákon v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. a § 283 písm. b) tr. ř.

Nejvyšší soud proto usnesení městského soudu zrušil. Zrušil také usnesení obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 2 Nt 151/67, protože bude třeba návrh R. T. na povolení obnovy projednat a provést navrhované důkazy, aby bylo možno posoudit, zda je návrh důvodný.